

Złap mnie, jeśli potrafisz – Sprawa Toma Alexandrovicha

Od 2 do 7 sierpnia 2025 roku, podczas gdy w Mandalay Bay odbywała się **konferencja na temat cyberbezpieczeństwa Black Hat USA**, organy ścigania Nevady przeprowadziły operację specjalną z udziałem wielu agencji, skierowaną przeciwko internetowym drapieżcom dziecięcym. **Nevada Internet Crimes Against Children (ICAC) Task Force**, we współpracy z FBI, Homeland Security Investigations, Departamentem Policji Metropolitalnej Las Vegas oraz Policją Henderson, podszywała się online pod nieletnie dzieci, zbierając obciążające logi czatów i organizując spotkania mające na celu potwierdzenie zamiaru.

Zatrzymano ośmiu mężczyzn. Wśród nich był **Tom Artiom Alexandrovich**, wysoki rangą izraelski urzędnik ds. cyberbezpieczeństwa, uczestniczący w konferencji. Został zarejestrowany w **Henderson Detention Center** 6 sierpnia 2025 roku i oskarżony o **zwabienie dziecka za pomocą komputera w celu dokonania aktu seksualnego** na podstawie **NRS 201.560**, co stanowi **przestępstwo kategorii B**, zagrożone karą więzienia od **1 do 10 lat** oraz grzywną do **10 000 dolarów**.

Takie operacje są powszechne w Las Vegas – w 2024 roku podobna akcja doprowadziła do aresztowania 18 mężczyzn pod podobnymi zarzutami. Tym, co było niezwykle w tym przypadku, był profil jednego z podejrzanych: człowiek odpowiedzialny za ochronę narodowej cyberobrony Izraela, który niecałe dwa tygodnie później był już z powrotem w Izraelu.

Kim jest Tom Alexandrovich?

Alexandrovich nie był zwykłym biurokratą. Był **szeffem Działu Ochrony Technologicznej** w ramach **Izraelskiej Narodowej Dyrekcji Cybernetycznej (INCD)**, działającej pod bezpośrednim zwierzchnictwem Biura Premiera.

- Pomagał zaprojektować **Cyber Dome**, ambitny system obrony cybernetycznej oparty na sztucznej inteligencji, wzorowany na tarczy antyrakietowej Iron Dome.
- Otrzymał **Nagrodę Obrony Izraela** za swoje zasługi.
- Doradzał premierowi **Benjaminowi Netanjahu** oraz innym wysokim urzędnikom w kwestiach obrony cybernetycznej, strategii sztucznej inteligencji i narodowej odporności.
- Jego profil na LinkedIn (usunięty wkrótce po aresztowaniu) opisywał go jako dyrektora wykonawczego i lidera w dziedzinie cyberbezpieczeństwa z szerokim dostępem do tajemnic państwowych.

Biorąc pod uwagę doktrynę Izraela dotyczącą **prewencyjnego bezpieczeństwa**, można rozsądnie założyć, że zakres obowiązków Alexandrovicha wykraczał poza czystą obronę i obejmował **ofensywne operacje informacyjne**. Jednostka cybernetyczna Izraela jest znana z koordynowania **żądań usuwania treści** z Meta, Google i X, rzekomo w celu zwalczania podżegania, ale w praktyce często w celu tłumienia treści politycznych niekorzystnych dla Izraela.

Jako **mózg sztucznej inteligencji Izraela**, Alexandrovich prawdopodobnie był zaangażowany w **automatyzację tych systemów cenzury** – rodzaj cyfrowej hasbary, czyli zarządzania narracją, przebranej za walkę z terroryzmem. To czyniło go nie tylko obrońcą cybernetycznym, ale także **strategicznym strażnikiem izraelskich kampanii wpływu online**.

Warunki kaucji – Co powinno się wydarzyć

Zgodnie z **prawem Nevady**, kaucja powinna odzwierciedlać:

- **Ciężar przestępstwa:** Zwabienie dziecka to poważne przestępstwo; kaucja jest często ustalana na bardzo wysokim poziomie lub całkowicie odmawiana.
- **Siła dowodów:** Operacje specjalne zazwyczaj dostarczają niepodważalnych zapisów cyfrowych, w tym logów czatów i dowodów zamiaru.
- **Ryzyko ucieczki:** Alexandrovich nie miał żadnych powiązań z Nevadą, mieszkał w Izraelu i miał środki, by szybko opuścić kraj.
- **Zasoby finansowe:** Kaucja musi być na tyle wysoka, by miała znaczenie dla oskarżonego; to, co odstrasza robotnika z Nevady, nie powinno być drobnymi dla bogatego zagranicznego urzędnika.

Dla przeciętnego oskarżonego kaucja w takich przypadkach mogłaby wynosić od **50 000 do 150 000 dolarów**, z warunkami takimi jak: - **Oddanie wszystkich paszportów i dokumentów podróży** - **Monitorowanie elektroniczne** - **Ograniczenia geograficzne** w obrębie Nevady - Czasami **całkowita odmowa kaucji**

Zamiast tego Alexandrovich został zwolniony **dzień po aresztowaniu za kaucją w wysokości 10 000 dolarów**.

To nie było znaczącym odstraszaczem. Prawdziwy dochód Alexandrovicha prawie na pewno wynosił od **300 000 do 600 000 USD rocznie**, jeśli nie więcej – znacznie powyżej opublikowanych średnich dla pensji rządowych. Podobnie jak wielu izraelskich urzędników ds. cyberbezpieczeństwa, prawdopodobnie uzupełniał swoje wynagrodzenie rządowe poprzez **konsulting, powiązania z przemysłem lub pośrednie zaangażowanie w kontrakty obronne**. Dla niego 10 000 dolarów nie było przeszkodą finansową; to odpowiednik **mandatu za wykroczenie drogowe dla niskopłatnego pracownika**.

Co gorsza, nie ma publicznych zapisów wskazujących, że jego **paszport został skonfiskowany**. Wynikają z tego dwie możliwości: 1. **Pozwolono mu zatrzymać izraelski paszport**, co jest rażącym przeoczeniem w przypadku osoby tak wyraźnie narażonej na

ucieczkę. 2. **Jeśli jego paszport został oddany**, ambasada Izraela mogła wydać mu **dokument podróży awaryjnego**.

Tak czy inaczej, jego wyjazd wciąż mógł zostać zablokowany, gdyby władze USA umieściły go na **liście zakazu lotów**. To nigdy nie miało miejsca. Do 17 sierpnia był z powrotem w Izraelu – wyjechał, zanim prokuratorzy z Nevady zdążyli przygotować się do pierwszej merytorycznej rozprawy.

Interes Izraela

Dlaczego Izrael działał tak szybko? Ponieważ Alexandrovich był kimś więcej niż tylko biurokratą.

- Znał **architekturę Cyber Dome** i chronione przez nią podatności.
- Doradzał Netanjahu w sprawach **strategii sztucznej inteligencji i narodowej odporności**.
- Prawdopodobnie miał **dogłębną wiedzę na temat mechanizmów cenzury online**, których Izrael używa do kształtowania opinii publicznej za granicą.
- Posiadał informacje na temat **izraelskich sojuszy cybernetycznych** z USA i innymi krajami.

Dla Izraela perspektywa wysokiego stratega cybernetycznego siedzącego w więzieniu w Nevadzie, potencjalnie narażonego na przesłuchania, przecieki lub negocjacje ugodowe, była nie do przyjęcia.

Reakcja rządu była wymowna. Urzędnicy początkowo twierdzili, że został jedynie „przesłuchany”, a nie aresztowany, i wrócił „zgodnie z planem”. Dopiero później Dyrekcja Cybernetyczna przyznała, że został urlopowany „za obopólną zgodą”. Sprzeczności sugerują skoordynowany wysiłek, by **zbagatelizować i ukryć rzeczywistość**.

Szersze implikacje

Sprawa Alexandrovicha to coś więcej niż historia jednego człowieka. Ujawnia niewygodne skrzyżowanie **sprawiedliwości, dyplomacji i bezpieczeństwa narodowego**.

- **Sprawiedliwość**: Zwykły oskarżony w jego sytuacji musiałby zmierzyć się z wysoką kaucją, monitoringiem i procesem. Alexandrovich wyszedł na wolność po jednej nocy w więzieniu.
- **Dyplomacja**: Czy łagodna kaucja była zwykłym błędem sądowym, czy wynikiem **dyplomatycznych kanałów** Izraela i urzędników USA, którzy woleli uniknąć skandalu?
- **Sekrety**: Gdyby pozostał w areszcie USA, Alexandrovich mógłby ujawnić – pod presją, przypadkowo lub w negocjacjach ugodowych – szczegóły dotyczące **operacji cybernetycznych hasbary Izraela**, ujawniając, jak zarządza się usuwaniem treści i cenzurą za kulisami.

Istnieje również precedens. Izrael ma długą historię ochrony obywateli oskarżonych o przestępstwa za granicą: - **Samuel Sheinbein (1997)**: Uciekł do Izraela po oskarżeniu o morderstwo w USA; Izrael odmówił ekstradycji. - **Malka Leifer**: Oskarżona o wykorzystywanie seksualne dzieci w Australii; przez ponad dekadę walczyła z ekstradycją z Izraela. - **Simon Leviev („Oszust z Tindera”)**: Uniknął europejskich zarzutów oszustwa, chroniony przez Prawo Powrotu.

W tym świetle powrót Alexandrovicha do Izraela wygląda mniej na przypadek, a bardziej na **dobrze znany schemat**.

Wniosek: Kto kim rządzi?

Dla zwykłych ludzi operacje specjalne w Las Vegas kończą się wysokimi kaucjami, oddaniem paszportu i długimi bataliami sądowymi. Dla Alexandrovicha była to jedna noc w Henderson Detention Center, kaucja w wysokości 10 000 dolarów i szybki lot do domu.

Ta dysproporcja rodzi większe, niepokojące pytanie: **gdzie kończy się suwerenność USA, a zaczynają wpływy zagraniczne?**

Gdy wysokiej rangi zagraniczny urzędnik – powierzony tajemnicom państwowym i podejrzany o projektowanie systemów cenzury online – może tak łatwo uniknąć amerykańskiego systemu sprawiedliwości, sugeruje to, że **geopolityka triumfuje nad sprawiedliwością**.

Ostatecznie sprawa Toma Alexandrovicha nie dotyczy tylko człowieka oskarżonego w operacji specjalnej. Chodzi o niewygodną rzeczywistość, że gdy w grę wchodzi tajemnice państwowe i potężne sojusze, **sprawiedliwość staje się negocjowalna, kaucja symboliczna, a praworządność ugina się pod ciężarem politycznym**.